

no důraznějším, než německé slovo »rechts-widrig«. Při tom však tento zákaz je třeba vykládati tak, že uvedené jednání jest nejen »zakázané«, ale i »protiprávní«. Neboť právní řád prohlašuje nějaké jednání za nedovolené, prohlašuje, že takové jednání se přičí právnímu řádu a nemůže proto právní řád připisovati takovému jednání právní závaznost. Jest dále třeba považovati takové zakázané jednání za jednání přičící se dobrým mravům, jak o nich mluví náš právní řád na mnohých místech. Neboť s hlediska právního řádu nemůže býti mravným jednáním takové, které se tomuto právnímu řádu přičí (naopak ale může býti z hlediska právního řádu nemravným jednáním, které samo o sobě není protiprávní).

Důsledky tohoto jsou trojí:

1. Civilně právní.
2. Administrativní.
3. Administrativně-trestní.

1. Každé jednání soukromoprávní, které by se přičilo § 114 jest neplatné. Jest tu užití § 879 ob. zák. obč.: »Ein Vertrag, der gegen ein gesetzliches Verbot oder gegen die guten Sitten verstösst, ist nichtig.« Rovněž chystaná osnova obč. zák. praví v par. 792: »Smlouva, která se přičí zákonnému zakazu nebo dobrým mravům, je neplatná.« Takže na př. kolektivní smlouva, která by zakazovala dělníkům se organisovati v odborových organisacích, by byla neplatná.

2. a) Positivně: Na vše to, co uvedeno v § 114 úst. list. se vztahuje čl. 2. zákona 14. VII. 1927—125 o organisaci politické správy. Ten zní: »Ministerstvo vnitra a politické úřady jemu podřízené jsou povinny: bdíti nad veřejným pořádkem, klidem, bezpečností a veřejnou mravností a odvracet v tomto směru všeliká nebezpečství a od-

straňovati nastalé poruchy.« Za tímto účelem pak mohou užití všech opatření, uvedených ve čl. 3. toho zákona.

b) Negativně: Každý akt správních úřadů, který by se přičil § 114 úst. listiny, byl by protiprávní a tedy zmatečný.

3. Činy jednotlivců, přičící se § 114 úst. list., mají býti stíhány administrativními úřady — jako činy ohrožující veřejnou mravnost — podle čl. 3. uvedeného zákona o organisaci politické správy.

§ 114 poměrně málo byl v naší literatuře přetřásán. Ani v praktickém životě nebyl valně uplatňován. Tak v Bohuslavově sbírce rozhodnutí nejv. spr. soudu nenalzáme ani jedno, toho § se dotýkající. Přece však není bezvýznamnou frází v naší ústavě. Osvětliti jeho skutečný význam a dosah po čistě právnické stránce — význam zejména pro dělnictvo a odborové organisace velmi značný — jest úkolem těchto řádků.

Literatura:

Adamovich, L.: Grundriss des Tschechoslowakischen Staatsrechtes, Wien 1929.

Hexner, E.: Grundlagen des tschechoslowakischen Kartellrechtes. Berlin 1929.

Týž: Organisace zaměstnavatelské, odborové a národní. Slovník veř. práva čsl.

Hoetzel Jiří: Ústavní listina čsl. republiky. Slovník národohospodářský, sociální a politický.

Horáček Cyr. ml.: Občanská práva a občanské povinnosti. Slov. veř. pr.

Matějka J.: O úřednické stávce. Sborník věd právních a státních XXIII.

Z německé literatury: Anschütz G.: Die Verfassung des Deutschen Reiches, Berlin 1930.

Nipperdey H. R.: ve sborníku »Grundrechte u. Grundpflichten der Reichsverfassung«, sv. III. Str. 384 (Berlín 1930).

Bericht u. Protokolle des 8. Ausschusses über den Entwurf einer Verfassung des Deutschen Reiches. Berlin 1920.

JAROMÍR HLAVÁČEK:

Přehled judikatury pracovního práva za rok 1932.*)

(Pokračování.)

C. Závodní výbory.

1. Ochrana zaměstnanců.

(46) Rozhodčí komise podle zák. č. 350/21 nejsou příslušné rozhodovati o soukromoprávních nárocích zaměstnance, vznesených proti zaměstnavateli z důvodů nezákonného jeho propuštění z práce. (PP 355.)

2. Ochrana členů závodního výboru.

(47) Výrok rozhodčí komise, jímž se propuštění členů (náhradníků) závodního výboru prohlašuje za bezúčinné, jest výrokem o soukromoprávním nároku. K takovému výroku rozhodčí komise není kompetentní. (PP 376, Boh. A 9908.)¹⁾

(48) Rozhodčí komise podle zák. o záv. výbo-rech není příslušna vysloviti, že propuštění funkcionářů záv. výboru správou závodu je »bezúčinné«. (PP 393, Boh. A 9877.)

(49) Rozhodčí komise je povolána rozhodovati o tom, zda propuštění člena záv. výboru z práce bez souhlasu rozhodčí komise je podle zákona přípustno či nikoliv, není však příslušna judikátně rozhodovati o soukromoprávní platnosti a účinnosti tohoto propuštění. (PP 512, Boh. A 10.241.)

(50) Člen závodního výboru může býti propuštěn bez výpovědi a souhlasu rozhodčí komise, konal-li přes jemu známý zákaz správy závodu

Rozhodčí komise není příslušná rozhodovati o soukromoprávních poměrech mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem [mimo případ § 3, lit. g)] v nálezech Boh. A 3262, 3263, 3427, 4128, 5064, 5547, 5908, 7531, 7627.

¹⁾ Boh. A 3608, 4128, 4633, 5157; PP, roč. III., str. 69, roč. V., str. 13, 22, roč. VI., str. 69, 74, K temu větu:

a bez úředního svolení na dvoře závodu schůzi. (PP 372.)

⁽⁵¹⁾ Rozhodčí komise není oprávněna odpíratí pro svoji nepříslušnost věcné rozhodování ve sporu mezi závodním výborem a správou závodu o přeložení člena závodního výboru do jiného oddělení závodu. (PP 392, Boh. A 9878.)

⁽⁵²⁾ O mezích kompetence rozhodčí komise ve sporech o »vysazení z práce« členů závodního výboru. (PP 413, Boh. A 10.016.)

⁽⁵³⁾ Proti udělení souhlasu rozhodčí komise k propuštění členů závodního výboru z práce není stížnost k nejv. spr. soudu přípustna. (PP 377, Boh. A 9907.)²⁾

⁽⁵⁴⁾ Do meritorního rozhodnutí rozhodčí komise o námitkách, vznesených závodním výborem proti propuštění člena záv. výboru podle § 5, lit. g), zák. č. 330/21, není přípustna stížnost na nejv. spr. soud. (PP 512, Boh. A 10.241.)³⁾

⁽⁵⁵⁾ Třídenní lhůta, stanovená v § 3, lit. g), zák. o záv. výb., neplatí pro uplatňování práva členů záv. výboru, plynoucího z ustanovení § 22, odst. 2., cit. zák. (PP 393, Boh. A 9877.)

5. Zánik závodního výboru.

⁽⁵⁶⁾ Členové rozpuštěného závodního výboru setrvávají ve svých funkcích až do pravoplatné volby svých nástupců. (PP 394, Váž. obč. 11.516.)⁵⁾

⁽⁵⁷⁾ Podle § 25, lit. a) zák. o záv. výb., záleží jedině na tom, zda úhrnný počet závodních zaměstnanců klesl pod 50, při čemž na druhu zaměstnání nebo na modalitách pracovního poměru nezáleží. Okolnost, že v závodě trvá vůbec jakákoliv činnost závodní bez ohledu na její vztah k závodnímu procesu výrobnímu, nebrání zániku závodního výboru podle § 25, lit. b), jestliže byly zastaveny některé práce, které tvoří článek procesu výrobního. (PP 376, Boh. A 9908.)⁶⁾

⁽⁵⁸⁾ Zastavením činnosti závodu ve smyslu § 25, lit. b) cit. zák., není jen zastavení jakékoliv pracovní činnosti v závodě vůbec. (PP 393, Boh. A 9877.)⁷⁾

4. Volební řízení.

⁽⁵⁹⁾ Nešetření předpisů zákona nebo volebního řádu působí neplatnost volby do závodního výboru jen do té míry, pokud mohlo mít vliv na výsledek volby, a volba je zrušitelná jen do té míry, pokud volební řízení je nezákonným postupem sasaženo. Někdy-la-li vadla v rozvrhu mandátů způsobena nezákonným postupem v předchozím oddílu volebního řízení, jest povinností rozhodčí komise omezit se na přezkoumání sporného rozvrhu mandátů. (PP 345, Boh. A 9909.)⁸⁾

5. Řízení u rozhodčí komise.

⁽⁶⁰⁾ V řízení před rozhodčí komisí podle zák. o záv. výborech nutno přísně rozeznávatí mezi rozsudečným výrokem a rozhodovacími důvody. (PP 392, Boh. A 9878.)

D. Závodní rady.

⁽⁶¹⁾ Ustanovení § 2, bodu 6., odst. 2. vl. nař. čís. 454/20 je kryto zákonem. Majitel dílního podniku není podle § 2, bodu 6., odst. 2. vl. nař.

²⁾ Prejudikatura Boh. A CCCXXXV.
³⁾ Prejudikatura Boh. A 4723 (v PP, roč. IV., str. 85), XXXVIII.

⁴⁾ Prejudikatura Boh. A 4558/25.
⁵⁾ Prejudikatura Váž. obč. 3935, 4082, 4296, 9348; PP, roč. IV., str. 60, roč. VI., str. 74.

⁶⁾ Prejudikatura Boh. A 2742, 5547, 5787, 5908; PP, roč. II., str. 99, roč. VI., str. 12.

⁷⁾ Prejudikatura Boh. A 2742, 5547, 5787.

⁸⁾ Prejudikatura Boh. A 2055.

č. 454/20 povinen vyžádatí si dobrozdání závodní rady k propuštění dělníků, jež nastalo z důvodu povolání jich k činné službě vojenské. Báňské úřady nejsou povolány rozhodovatí o tom, by-li výpovědí, danou správou báňského podniku zaměstnancům, porušeny jejich nároky podle § 1154 b) o. z. o. (PP 348, Boh. A 9605.)

⁽⁶²⁾ Závodní rada je legitimována brátí v odpor instančním odvoláním i stížností k nss báňskoúřední schválení ustanovení pracovního řádu o době a trvání práce (§ 200, lit. c) hor. zák. č. 146/1854 ř. z.). (PP 346, Boh. A 9615.)

E. Ochrana domácího trhu práce.

⁽⁶³⁾ Podle ustanovení § 8, lit. b), záleží jen na objektivní kvalifikaci cizince, který má býti zaměstnán, nikoliv na subjektivním názoru zaměstnavatele o jeho důvěryhodnosti. (PP 395, Boh. A 9833.)

⁽⁶⁴⁾ Povolení k zaměstnávání cizince podle §§ 3 a 5 je povinen opatřití si i zaměstnavatel, mající sídlo v cizině. (PP 522, Boh. A 10.211.)

F. Živnostenská inspekce.

⁽⁶⁵⁾ Přestupku § 8 zák. č. 117/1885 ř. z. zabráněním přístupu do živn. místnosti orgánu živn. inspekce a odepřením výpovědi jim požadované může se dopustití také pouhý zaměstnanec živn. podniku. (PP 396, Boh. A 9925.)

G. Procesní normy.

I. Příslušnost:

1. Živnostenských soudů.

⁽⁶⁶⁾ Nároky na náhradu z pracovního poměru ve smyslu § 4, lit. c) zák. o živn. soudech, musí plynoutí přímo z pracovního poměru. Nárok na náhradu škody z nedostatečného zařízení provozní místnosti sem nepatří. (PP 398.)

⁽⁶⁷⁾ Pro spory firmy s jejím zástupcem na provisi, jenž je samostatným obchodníkem, najmě o pohledávky z neoprávněných inkas a z prodeje zboží zákazníkvy nepřevzatého, jest příslušný obecný soud, nikoliv živnostenský soud. (PP 414, Váž. obč. 11.794.)

2. Pracovních soudů.

⁽⁶⁸⁾ Ustanovení § 42 zákona č. 151/1951 Sb. z. a n. o příslušnosti okresních soudů platí jak pro soudní okresy, ve kterých vůbec nebudou zřízeny pracovní soudy anebo oddělení okresního soudu pro spory pracovní, tak pro soudní okresy, ve kterých budou zřízeny takové soudy anebo taková oddělení (§§ 2 a 3 vl. nař., č. 180/1951 Sb. z. a n.), dokavad tyto soudy anebo tato oddělení nezahájila svou činnost (§ 4, odst. 2., vl. nař. č. 180/1951 Sb. z. a n.). (PP 410, Váž. obč. 12.056.)

⁽⁶⁹⁾ Dříve, než jest pracovní soud skutečně zřízen, přísluší spory uvedené v §§ 1 a 2 zákona o pracovních soudech (č. 151/51) k věcné příslušnosti okresního soudu, jehož místní příslušnost jest určena podle § 3 cit. zákona. (PP 400, Váž. obč. 11.733.)

⁽⁷⁰⁾ Ustanovení § 42, zák. č. 151/51, platí také pro soudní okresy, ve kterých budou zřízeny pracovní soudy (oddělení okresního soudu pro spory pracovní), dokud tyto soudy (oddělení) nezahájily svou činnost. (PP 441, Váž. obč. 12.239.)

⁽⁷¹⁾ Dříve než zřízený pracovní soud zahájil činnost, přísluší spory, uvedené v §§ 1 a 2 zákona o pracovních soudech, k věcné příslušnosti okresního soudu, jehož místní příslušnost jest určena podle § 3 cit. zák. (PP 490.)

(72) Účinností zákona ve smyslu § 43 zák. č. 151/51 a § 4 nař. č. 180/51 je rozuměti den, kterým pracovní soudy nebo zvláštní oddělení okresních soudů pro spory pracovní skutečně započnou svou činnost. (PP 473.)

(73) Stačí, aby žaloba z pracovního poměru, podaná k okresnímu soudu, u něhož je zvláštní pracovní oddělení, označila pouze tento soud jako soud příslušný. (PP 473.)

(74) Byla-li proti žalobě zadané na krajském soudě vnesena námitka věcná a místní nepřislusnosti, ježto prý jde o spor, pro nějž jest příslušným pracovní soud (pracovní oddělení okresního soudu), dovolaný krajský soud pak žalobu odmítl pro věcnou nepřislusnost v době, kdy příslušné oddělení pro pracovní spory ještě nezačalo svou činnost, rekursní soud však uznal příslusnost dovolaného krajského soudu, jest dovolací rekurs co do námitky věcné nepřislusnosti nepřijatelný (§ 45 j. n.), co do námitky místní příslusnosti neodůvodněný, ježto místní příslusnost souvisí tu nerozlučně s věcnou příslusností. (PP 471, Váž. obč. 11.889.)

(75) Námitka, že žaloba patří podle kolektivní smlouvy před paritní rozhodčí výbor, není námitkou nepřijatelnosti pořadu práva, nýbrž námitkou nepřislusnosti řídných soudů. (PP 441, Váž. obč. 12.259.)

5. Okresních soudů.

(76) I v případě § 42 cit. zák. platí u okresních soudů (vyjma předpisu druhé věty § 42) obecné předpisy civilních soudních řádů, jmenovitě také předpisy o smlouvě o rozsudím (§§ 577 n. c. ř. s.). Výlučná příslusnost okresních soudů podle § 42 cit. zák. není na překážku, aby hromadnou pracovní smlouvou bylo přeneseno rozhodování na rozhodce. (PP 441, Váž. obč. 12.259.)

4. Rozhodčích soudů.

(77) Jen rozhodčí mzdový soud podle § 15 zákona ze dne 10. dubna 1950, čís. 45 Sb. z. a n., jest oprávněn rozhodovati o tom, zda kolektivní smlouva platí jen pro určitý obvod. (PP 432, Váž. obč. 11.815.)⁹⁾

(78) Ujednání o rozhodčím soudě, obsažené v kolektivní smlouvě, jest pro zúčastněné strany závazné, třebaž ten který účastník nedal za svou osobu písemného souhlasu ke smlouvě o rozhodčím soudě, leč že by toto ustanovení kolektivní smlouvy bylo výslovně vyloučeno zvláštní úmluvou. Jestliže podle kolektivní smlouvy vyřizuje rozhodčí soud všechny spory vzniklé z této smlouvy, nezáleží na tom, zdali spor vznikl za trvání závodu a pracovního poměru, nebo až po zrušení závodu a po skončení námezdního poměru. (PP 441, Váž. obč. 12.259.)¹⁰⁾

(79) Rozhodčí soud zřízený kolektivní smlouvou nepozbyl působnosti zákonem o pracovních soudech. (PP 441, Váž. obč. 12.259.)

5. Správních úřadů.

(80) Spory ze služebního poměru lesního hajného proti majiteli velkostatku přísluší podle zák. čl. XLV/1907 rozhodovati politickým úřadům. (PP 342, 518, Boh. A LXXXV.)

(81) Náhradními požiadvkami, o kterých pre případ, že na osobu převyšují 100 Kč, přísluší dle §§ 62 a 63 zák. čl. XIV § 1907 rozhodovat řídným soudem, sú len nároky na náhradu útrat a spôsobených škod, nie však i nároky na

spĺnenie smluvných záväzkov. (PP 357, Boh. A 9648.)¹¹⁾

(82) Nároky zaměstnanců čs. státních drah, odvozené z nové úpravy platové, provedené podle § 210 platového zák. a vládního nař. č. 15/1927 Sb. z. a n., jsou svou povahou nároky soukromoprávními, rozhodování o nich je však těmito právními předpisy přikázáno úřadům správním. Železniční zaměstnanec může se domáhati podle zákona č. 217/1925 Sb. z. a n. soudní žalobou nápravy nesprávné výměry služebních příjmů jen, použil-li dříve ve stanoveném pořadu opravných prostředků správního řízení, předepsaných § 70 vládního nař. č. 15/1927 Sb. z. a n., t. j. podal-li včas námitky proti rozhodnutí ředitelství k ministerstvu železnic. (PP 399, Váž. obč. 11.897.)¹²⁾

(83) Rozhodování (judikování) o nárocích, týkajících se nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů, upravených nař. č. 15/1927 Sb. z. a n., bylo stejně jako u státních zaměstnanců přikázáno úřadům v něm vyjmenovaným jako úřadům správním. Nápravy proti rozhodnutí těchto správních úřadů lze se domáhati pořadem práva za podmínek zák. č. 217/25. Nebyla-li žaloba podána v 90denní lhůtě (§ 2 cit. zák.), jest ji zamítnouti. (PP 519, Váž. obč. 12.225.)

(84) Zemský úřad není příslušným rozhodovati meritorně o odvolání soukromoprávního zaměstnance okresu (pomocné síly cestníútrovské na Moravě) z výroku okresního hejtmana, kterým zaměstnanci tomu byla dána výpověď podle § 1159 o. z. o. (PP 368, Boh. A 9704.)

II. § 224 čřs.

(85) Jde o prázdninovou věc ve smyslu § 224, č. 7 čřs., nejen jde-li o vlastní nároky mzdové, nýbrž také, jde-li o nároky na náhradu škody, jež tkví ve služebním nebo námezdním poměru. Padá sem namně nárok zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody, opřený zejména i o předpis § 1157 obč. zák. (PP 397, Váž. obč. 11.308.)¹³⁾

(86) Spor o vyklizení služebního, deputátního, bytu z důvodu zrušení služebního poměru jest věcí prázdninovou. (PP 515, Váž. obč. 12.052.)

III. § 228 čřs.

(87) Právní zájem žalobcův (§ 228 c. ř. s.) jest dostatečně odůvodněn, domáhá-li se žalobce zachování svých práv ze služebního poměru se zřetelem k zák. pensijnímu a invalidnímu. Žalobní žádost o zpětvzetí do práce nevyčerpala by žalobcův zájem co do nároků, plynoucích pro něho pro případ zrušení výpovědi ze zákonů o pensijním a sociálním pojištění. (PP 472, Váž. obč. 11.704.)¹⁴⁾

IV. § 519 čřs.

(88) O přípustnosti rekursu proti usnesením odvolacího soudu, vydaným za odvolacího řízení ve věcech pracovních, platí § 519 čřs. V případech § 519, č. 3 čřs., jest rekurs přípustný jen tehdy, je-li v usnesení odvolacího soudu vyřčeno, že v řízení u pracovního soudu má býti pokračováno teprve, až toto usnesení nabude právní moci. (PP 499, Váž. obč. 12.184.)

V. Prejudicielní otázky.

(89) Procesní soud jest vázán rozhodnutím úrazové pojišťovny, že úraz jest úrazem podnikovým. (PP 402, Váž. obč. 11.715.)

¹¹⁾ Prejudikatura Boh. A 3539/24, 3868/24, 8570/30.

¹²⁾ Prejudikatura Váž. obč. 9875 (PP 149).

¹³⁾ Prejudikatura Váž. obč. 9335, 9390, 10613 (PP 245).

¹⁴⁾ Srov. k tomu Váž. obč. 11150, PP 359.

⁹⁾ Prejudikatura Váž. obč. 5746.

¹⁰⁾ Prejudikatura Váž. obč. 6183.

⁽⁶⁰⁾ Řádný soud je vázán rozhodnutím rozhodčího soudu v otázce, zda jde o úraz v podniku. (PP 541, Váž. obč. 11.986.)

VI. Exekuce.

⁽⁶¹⁾ Podpora v nezaměstnanosti je vyloučena z exekuce, pokud nepřesahuje 1800 Kč, resp. 900 Kč ročně (čl. II. zákona č. 75/1888 ř. z.). (PP 371, Váž. obč. 11.528.)¹⁵⁾

⁽⁶²⁾ Předpisů zák. č. 116/1932 o exekuci na podpory v nezaměstnanosti jest použití, třebaže exekuční návrh byl podán před vydáním tohoto zákona. (PP 521, Váž. obč. 11.976.)

⁽⁶³⁾ Nejde-li o zálohu na plat, nýbrž o plat předem vybraný, nemůže vymáhající věřitel po dobu, po kterou bylo dlužníkovi předem placeno, požadovati na dlužníku zaměstnavateli jako poddlužníku placení z důvodu zabavení služebních platů. (PP 434, Váž. obč. 11.807.)

⁽⁶⁴⁾ Má-li dlužník kromě nynějšího služebního platu ještě roční důchod nezabavitelný podle § 46 zák. č. 26/1929, jest tento roční důchod čítati do existenčního minima, jež musí postiženému podle § 1, zák. č. 314/1920, zůstatí za všech okolností volným. (PP 524, Váž. obč. 12.108.)

Z rozhodnutí ve věcech pracovních.

525.

Zaměstnanec Zemské banky není se zemí Českou v právním poměru. Rozh. nejv. s. z 15. XII. 1932, Rv I 961/31, Váž. obč. 12185.

524.

Náhrada podle § 1154 b) obč. zák. nepřísluší za směny zmeškané horníkem účasti jako člen volební komise při volbách do závodní rady. Rozh. vrch. rozh. soudu hornického z 26. VI. 1929, Vhrs. 97/29, Kolací 375.

525.

Podepsal-li dělník opouštějící práci na závodě za účelem nastoupení činné vojenské služby závodní správě prohlášení, že obdržel poslední odpočet, který uznává za správný, a že jest vyrovnán, nelze z toho usuzovati, že se tím vzdal nároku na náhradu podle § 1154 b) obč. zák. z důvodu nastoupení činné služby vojenské. Rozh. vrch. rozh. soudu hornického z 21. II. 1929, Vhrs 37/29, Kolací 348.

Soud prvě stolice opírá svůj výrok zamítající žalobu jediné o to, že se žalobce nároku žalobního vzdal, podepsav dne 28. IX. 1928 prohlášení tohoto obsahu: »Nížeopodpsaný hlásí dnešním dnem, že je povolán od 1. X. 1928 k aktivní vojenské službě, čímž se stávající pracovní poměr předčasně rozvažuje. Podepsaný obdržel z toho důvodu poslední odúčtování, která za správné uznává a prohlašuje, že jest vyrovnán.« Tento závěr soudu prvě stolice je mylný. Z obsahu tohoto prohlášení nelze beze všeho usuzovati, že se žalobce vzdal žalobního nároku. Neboť prohlášení toto obsahuje pouze potvrzení, že žalobce přijal poslední odpočet, že jeho správnost uznává a jest uspokojen. Žalobce mohl důvodně míti za to, že toto potvrzení a uznání se týká pouze mzdy, která mu přísluší za vykonané práce, nikoli však i odškodného podle § 1154 b) obč. zák. K domněnce této byl tím spíše oprávněn, ježto žalovaná jeho nárok na zaplacení tohoto odškodného před tím dne 24. IX. 1928 odmítla a žalobce jej

ihned upíatnil u mzdového výboru, kde bylo o něm jednáno dne 27. IX. 1928, aniž bylo docíleno dohody. Na váhu padá i okolnost podávající se z přednesu obou stran, že dotyčné prohlášení bylo vyhotoveno písemně žalovanou a předloženo žalobci k nahlédnutí a podpisu. Bylo tedy vlastně návrhem, jež učinila žalovaná žalobci a které si žalobce mohl, hledě k jeho slovnímu znění a stávajícím poměrům, vyložiti ve smyslu jím udaném, podepsav jej v tomto smyslu v dobré víře. Jde na úkor žalované, užila-li, chtějíc aby se žalobce vzdal i nároku na odškodné podle § 1154 b) obč. zák., nejasných výrazů. Nelze se tu proto dovolávati právem ani ustanovení § 871 správně 876 obč. zák., ježto tu nešlo vůbec o omyl na straně žalobcově. Nedošlo tedy k smlouvě o pomnutí žalobního nároku tím, že žalobce ono prohlášení podepsal.

526.

Tím, že byla obci zemským úřadem (zemskou politickou správou), udělena licence podle nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 ř. zák., stala se obec podnikatelkou kinematografu a zůstala jí, i když uzavřela s třetí osobou smlouvu o provozování kinematografu a povolila jí na provozování takový vliv, že pak měla snad jen účast na zisku. Vzal-li zemský úřad smlouvu na vědomí, souhlasil s tím, aby třetí osoba byla obchodvedoucím a zástupcem obce při provozování kinematografické licence. V takovém případě ručí obec za úraz zaměstnance v podniku podle § 46 a ona třetí osoba podle § 47 zák. o úraz. poj. děln. Rozh. nejv. s. z 27. VIII. 1932, R II 88/32, Rv II 177/32, Váž. obč. 11841.

527.

Výpověď z práce daná dělníku, který byl teprv během výpovědní lhůty zvolen členem závodní rady, je právně účinná i bez souhlasu hornického rozhodčího soudu. Rozh. vrch. rozh. soudu hornického z 6. III. 1929, Vhrs 50/29, Kolací 354.

Odvolatel napadá rozsudek soudu prvě stolice pro nesprávné právní posouzení věci, shledávaje tento odvolací důvod v tom, že za rozhodný den přerušení pracovního poměru nelze, jak to činí prvý soud, považovati den 30. listopadu, nýbrž den 15. prosince 1928, kdy byl pracovní poměr skutečně zrušen. Poněvadž pak v tento den byl žalobce již zvoleným členem závodní rady, mohl prý býti propuštěn jen za souhlasu hornického rozhodčího soudu. Ustanovení § 11 zákona z 25. II. 1920, č. 144 Sb. z. a n. má prý na zřeteli skutečné propuštění a nikoliv pouhou výpověď. Odvolání není odůvodněno, neboť zrušení pracovního poměru nastalo výpovědí. Žalovaná byla podle § 201 hor. zák. oprávněna dáti žalobci čtrnáctidenní výpověď

¹⁵⁾ Rozhodnutí z 2. IV. 1932, R I 612/31 ztratilo již z valné části svůj význam vydáním zákona ze dne 1. července 1932 o exekuci na podpory v nezaměstnanosti, č. 116 Sb. z. a n. (»Archiv pracovního a sociálně pojišťovacího práva«, roč. I., str. 131—234). Přes to jest důležitým příspěvkem k výkladu zák. č. 116/32.

Tímto rozhodnutím jest však také řešena sporná otázka, zda ustanovení čl. II. (věta druhá) zák. č. 75/1888 ř. z. bylo zrušeno zákonem č. 314/1920 Sb. z. a n. ve zn.: zák. č. 177/1924 Sb. z. a n. Nejvyšší soud řeší tuto otázku záporně a má za to, že toto ustanovení, podle kterého výlučně, provise, výživné a výchovné, jež ústavy, spolky neb společnosti propůjčují svým členům, podléhá exekuci důchod převyšující ročně 1800 Kč, resp. 900 Kč, zrušeno nebylo. Souhlasně již dříve F. Benaček v »Pracovním právu«, roč. X., č. 11, str. 121 n. Naproti tomu Ant. Horák v »Soudcovských listech« roč. XIII., č. 4 a 5) hájí stanovisko opačné; srv. také A. Hartmann: Exekuce rady 1925, na str. 73 a 76, pozn. ¹¹⁾.